

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godzinach urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

XXV niedziela zwykła

21 września 2025

LITURGIA SŁOWA

Am 8,4-7; Ps 113; 1 Tm 2,1-8; Łk 16,1-13

Psalm responsoryjny: **Pana pochwalcie,
On dźwiga biednego.**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Pe-wien bogaty człowiek miał rządcę, którego oskarżono przed nim, że trwoni jego majątek. Przywołał go do siebie i rzekł mu: „Cóż to słyszę o tobie? Zдай sprawę z twego zarządu, bo już nie będziesz mógł być rządcą”. Na to rządcza rzekł sam do siebie: „Co ja pocznę, skoro mój pan pozbawia mię zarządu? Kopać nie mogę, żebrać się wstydzę. Wiem, co uczynię, żeby mię ludzie przyjęli do swoich domów, gdy będę usunięty z zarządu”. Przywołał więc do siebie każdego z dłużników swego pana i zapytał pierwszego: „Ile jesteś winien mojemu panu?”. Ten odpowiedział: „Sto beczek oliwy”. On mu rzekł: „Weź swoje zobowiązanie, siadaj prędko i napisz: pięćdziesiąt”. Następnie pytał drugiego: „A ty, ile jesteś winien?”. Ten odrzekł: „Sto korcy pszenicy”. Mówi mu: „Weź swoje zobowią-



ROZWAŻANIE

Uważnie posłucham przypowieści Jezusa. Pomyślę, że jest to przypowieść o moim życiu i powołaniu. Bogaczem jest Bóg; ja rządcą. Bóg powierzył mi „majątek” (życie, powołanie, zdolności...), abym nim zarządzał. Nie są więc moją własnością.

Spróbuję uświadomić sobie i wymienić przed Jezusem najcenniejsze dary, które otrzymałem od Niego. Za co chciałbym Mu podziękować szczególnie? Co mogę powiedzieć Jezusowi o wykorzystywaniu otrzymanego „majątku”, talentów? Czy go pomnażam, czy też trwonię?

Największym „majątkiem”, który mam od Boga na ziemi, jest życie i moje powołanie. Bóg chce, aby otrzymany majątek był okazją do dzielenia się sobą. Co mogę powiedzieć o cnocie ofiarności i poświęcenia w moim życiu? Czy jestem altruistą?

Jezus przypomina mi ważną zasadę autentycznego wzrostu. Tylko wtedy, gdy potrafię być wierny w małym, będę wierny w sprawach wielkich. Czekanie na wielkie okazje do poświęcenia się i zaniedbywanie małych codziennych spraw jest życiem w iluzji. Co mogę powiedzieć o mojej codzienności? Czy jestem wierny w małych rzeczach?

Jezus przestrzega mnie przed życiem, w którym nie dokonałbym jasnego wyboru. Czy rzeczywiście wybrałem w moim życiu Jezusa? Czy nie dzielę życia na kawałki: trochę dla Jezusa, trochę dla siebie.

Zwrócę się do Jezusa z gorącą prośbą, aby pomógł mi całkowicie przylgnąć do Niego i wybierać Go każdego dnia przez wierność w małych rzeczach. Będę się zwracać do Niego w akcie strzelistym: **Jezu, naucz mnie wierności w tym, co małe i zwyczajne.**

Ks. Krzysztof Wons SDS

zanie i napisz: osiemdziesiąt”. Pan pochwalił nieuczciwego rządcę, że roztropnie postąpił. Bo synowie tego świata rozroczniejsi są w stosunkach z ludźmi podobnymi sobie niż synowie światła. Ja także wam powiadam: „Zyskujcie sobie przyjaciół niegodziwą mamoną, aby gdy wszystko się skończy, przyjęto was do wiecznych przybytków. Kto w drobnej rzeczy jest wierny, ten i w wielkiej będzie wierny; a kto w drobnej rzeczy jest nieuczciwy, ten i w wielkiej nieuczciwy będzie. Jeśli więc w zarządzie niegodziwą mamoną nie okazaliście się wierni, prawdziwe dobro kto wam powierzy? Jeśli w zarządzie cudzym dobrem nie okazaliście się wierni, kto wam da wasze? Żaden sługa nie może dwom panom służyć. Gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; albo z jednym będzie trzymał, a tym wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie”.

FRAGMENTY ENCYKLIKI *DILEXIT NOS* OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA O MIŁOŚCI LUDZKIEJ I BOŻEJ SERCA JEZUSA CHRYSYTA

Zadośćuczynienie: budowanie na zgłiszczach

181. Wszystko to pozwala nam zrozumieć, w świetle Słowa Bożego, jakie znaczenie powinniśmy nadać „zadośćuczynieniu” składanemu Sercu Chrystusa, czego Pan naprawdę oczekuje od nas jako zadośćuczynienia, z pomocą Jego łaski. Wiele na ten temat rozprawiano, ale św. Jan Paweł II dał jasną odpowiedź, aby ukierunkować nas, współczesnych chrześcijan, ku duchowi zadośćuczynienia bardziej zgodnemu z Ewangelią.

Spółeczne znaczenie zadośćuczynienia Sercu Chrystusa

182. Św. Jan Paweł II wyjaśnił, że poprzez całkowite oddanie się Sercu Chrystusa, „na ruinach niewiasty i przemocy będzie mogła powstać cywilizacja Serca Chrystusa”; oznacza to z pewnością, że jesteśmy zdolni do „łączenia synowskiej miłości wobec Boga z miłością bliźniego”; otóż, „jest to prawdziwe zadośćuczynienie, którego oczekuje Serce Zbawiciela”. Jesteśmy wezwani, aby razem z Chrystusem budować nową cywilizację miłości na ruinach, które przez nasz grzech, pozostawiamy po sobie na tym świecie. Chodzi

o zadośćuczynienie, jakiego oczekuje od nas Serce Chrystusa. Pośród zniszczenia pozostawionego przez zło, Serce Chrystusa zapra gnęło potrzebować naszej współpracy, aby odbudować dobro i piękno.

183. Jest rzeczą pewną, że każdy grzech niszczy Kościół i społeczeństwo, dlatego „można bezsprzecznie przypisać każdemu grzechowi charakter grzechu *społecznego*”, chociaż jest to szczególnie prawdziwe w przypadku niektórych grzechów, które „stanowią jednak, ze względu na ich przedmiot, zamach skierowany przeciwko bliźniemu”. Św. Jan Paweł II wyjaśnił, że powtarzanie tych grzechów wobec innych, często kończy się utrwaleniem „struktury grzechu”, która ma wpływ na rozwój narodów. Często jest to elementem dominującej mentalności, która uważa za normalne lub racjonalne to, co w rzeczywistości jest tylko egoizmem i obojętnością. To zjawisko można określić mianem alienacji społecznej: „Wyobcowane jest społeczeństwo, które poprzez formy społecznej organizacji, produkcji i konsumpcji utrudnia zarówno realizację tego

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

2022 Inicjatywa Boża w dziele łaski uprzedza, przygotowuje i wzbudza wolną odpowiedź człowieka. Łaska odpowiada głębokim pragnieniom ludzkiej wolności; wzywa ją do współdziałania i udoskonalą ją.

2023 Łaska uświęcająca jest darem darmo danym, przez który Bóg obdarza nas swoim życiem wlanym przez Ducha Świętego do naszej duszy, by ją uleczyć z grzechu i uświęcić.

2024 Łaska uświęcająca czyni nas „miłymi Bogu”. Charyzmaty, szczególnie łaski Ducha Świętego, są ukierunkowane na łaskę uświęcającą i mają na celu dobro wspólne Kościoła. Bóg działa także przez liczne łaski aktualne, które różnią się od stale obecnej w nas łaski habitualnej.

2025 Możemy zasługiwać przed Bogiem jedynie w następstwie dobrowolnego zamysłu Boga, by włączyć człowieka w dzieło swojej łaski. Zasługa jest przede wszystkim dziełem łaski Bożej, a następnie współpracy człowieka. Zasługa człowieka powraca do Boga.

2026 Łaska Ducha Świętego dzięki naszemu przybranemu synostwu może nam udzielić prawdziwej zasługi, zgodnie z darmową sprawiedliwością Bożą. Miłość jest w nas pierwszym źródłem zasługi przed Bogiem.

2027 Nikt nie może wystużyć sobie pierwszej łaski, która znajduje się u początku nawrócenia. Poruszeni przez Ducha Świętego, możemy wystużyć sobie i innym wszystkie łaski potrzebne do osiągnięcia życia wiecznego, jak również koniecznych dóbr doczesnych.

daru, jak i budowanie tej między-ludzkiej solidarności". Tym, co ka-
że nam przeciwstawiać się tym
strukturom alienacji społecznej,
obnażać je i opowiadać się za spo-
łecznym dynamizmem, który
przywraca i buduje dobro, jest nie
tylko norma moralna, lecz samo
„nawrócenie serca”, które „nakła-
da obowiązek” naprawienia tych
struktur. Jest to nasza odpowiedź

dana kochającemu Sercu Jezusa
Chrystusa, które uczy nas kochać.

184. Właśnie dlatego, że ewan-
geliczne zadośćuczynienie ma tak
silne znaczenie społeczne, nasze
akty miłości, służby, pojednania,
aby rzeczywiście stały się wynagradzające, wymagają, aby Chry-
stus je pobudzał, motywował, czyni-
ł możliwymi. Św. Jan Paweł II
mówił również, że aby budować
cywilizację miłości, dzisiejsza ludz-

kość potrzebuje Serca Chrystusa.
Chrześcijańskie zadośćuczynienie
nie może być rozumiane jedynie
jako zbiór zewnętrznych dzieł, któ-
re są także niezbędne i czasami
godne podziwu. Wymaga ono
pewnej duchowości, duszy, sensu,
które dadzą tym dziełom moc,
rozmach i niestrudzoną kreatyw-
ność. Potrzebuje życia, ognia i świa-
tła, które pochodzą z Serca Chry-
stusa. Cdn.

BŁ. KS. JERZY POPIEŁUSZKO POWIEDZIAŁ

Kościół zawsze będzie pomagał rodzicom i wychowawcom, stojąc na stanowisku, że je-
śli jednym wolno poddawać ateizacji naród wbrew jego woli, wbrew woli katolickich ro-
dziców i samej młodzieży, to tym bardziej katolikom wolno bronić się przed tym bez-
prawiem.



23 września – WSPOMNIENIE ŚW. PIO Z PIETRELCINY

Święty ojciec Pio twierdził, że dzięki tej prostej modlitwie
wydarzyło się tysiące cudów.

O wsparcie prosiło go jeszcze za życia bardzo wiele osób.
Często do modlitwy w intencji innych wykorzystywał tę pro-
stą, wyjątkową modlitwę. Chodzi o „**Modlitwę do Najświęt-
szego Serca Jezusa**”, którą ułożyła św. Małgorzata Maria Ala-
coque, mistyczka, która doświadczyła Bożej miłości. Owocem
kontemplacji Jezusa i Jego Serca był w przypadku św. Małgo-
rzaty wymowny okrzyk: „To Serce na wskroś kochające i god-
ne kochania”. Oto słowa modlitwy:



O mój Jezu, Ty powiedziałeś: "Zaprawdę powiadam wam: proście, a otrzymacie, szukajcie, a znajdziecie, pukajcie, a będzie wam otworzone", wysłuchaj mnie, gdyż pukam, szukam i proszę o łaskę...

Ojciec nasz... Zdrowaś... Chwała Ojcu...

Słodkie Serce Jezusa, w Tobie pokładam nadzieję.

O mój Jezu, Ty powiedziałeś: "Zaprawdę powiadam wam: o cokolwiek prosić będziecie Ojca w imię Moje, da wam", wysłuchaj mnie, gdyż proszę Ojca w imię Twoje o łaskę...

Ojciec nasz... Zdrowaś... Chwała Ojcu...

Słodkie Serce Jezusa, w Tobie pokładam nadzieję.

O mój Jezu, Ty powiedziałeś: "Zaprawdę powiadam wam: niebo i ziemia przeminą, ale Moje słowa nie przeminą", wysłuchaj mnie, gdyż zachęcony Twoimi słowami proszę o łaskę...

Ojciec nasz... Zdrowaś... Chwała Ojcu...

Słodkie Serce Jezusa, w Tobie pokładam nadzieję.

O słodkie Serce Jezusa, dla Ciebie tylko jedno jest niemożliwe: nie mieć litości dla strapiionych; dlatego okazać litość nad nami, biednymi grzesznikami i udzielić nam łaski, o którą Cię prosimy przez bolesne i Niepokalane Serce Maryi, Twojej i naszej czułej Matki. Amen.

ŚW. PIO Z PIETRELCINY

Francesco Forgione urodził się w Pietrelcinie (na południu Włoch) 25 maja 1887 r. Już w dzieciństwie szukał samotności i często oddawał się modlitwie i rozmyślaniu. Gdy miał 5 lat, objawił mu się po raz pierwszy Jezus. W wieku 16 lat Franciszek przyjął habit kapucyński i otrzymał zakonne imię Pio. Rok później złożył śluby zakonne i rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne. W 1910 r. przyjął święcenia kapłańskie. Już wtedy od dawna miał poważne problemy ze zdrowiem. Po kilku latach kapłaństwa został powołany do wojska. Ze służby został zwolniony ze względu na zły stan zdrowia. Pod koniec lipca 1916 r. przybył do San Giovanni Rotondo i tam przebywał aż do śmierci. Był kierownikiem duchowym młodych zakonników.

20 września 1918 r. podczas modlitwy przed wizerunkiem Chrystusa ukrzyżowanego o. Pio otrzymał stygmaty. Na jego dłoniach, stopach i boku pojawiły się otwarte rany - znaki męki Jezusa. Wkrótce do San Giovanni Rotondo zaczęły przybywać rzesze pielgrzymów i dziennikarzy, którzy chcieli zobaczyć niezwykłego kapucyna. Stygmaty i mistyczne doświadczenia o. Pio były także przedmiotem wnikliwych badań ze strony Kościoła. W związku z nimi o. Pio na 2 lata

otrzymał zakaz publicznego sprawowania Eucharystii i spowiadania wiernych. Sam zakonnik przyjął tę decyzję z wielkim spokojem. Po wydaniu opinii przez dr. Festa, który uznał, że stygmatyczne rany nie są wytłumaczalne z punktu widzenia nauki, o. Pio mógł ponownie publicznie sprawować sakramenty.

Ojciec Pio był mistykiem. Często surowo pokutował, bardzo dużo czasu poświęcał na modlitwę. Wielokrotnie przeżywał ekstazy, miał wizje Maryi, Jezusa i swojego Anioła Stróża. Bóg obdarzył go również darem bilokacji - znajdowania się jednocześnie w dwóch miejscach. Podczas pewnej bitwy w trakcie wojny, o. Pio, który cały czas przebywał w swoim klasztorze, ostrzegł jednego z dowódców na Sycylii, by usunął się z miejsca, w którym się znajdował. Dowódca postąpił zgodnie z tym ostrzeżeniem i w ten sposób uratował swoje życie - na miejsce, w którym się wcześniej znajdował, spadł granat.

Włoski zakonnik niezwykłą ciałą darzył Eucharystię. Przez długie godziny przygotowywał się do niej, trwając na modlitwie, i długo dziękował Bogu po jej odprawieniu. Odprawiane przez o. Pio Msze święte trwały nieraz nawet dwie godziny. Ich uczestnicy opowiadali, że ojciec Pio w ich trakcie -

zwłaszcza w momencie Przeistoczenia - w widoczny sposób bardzo cierpiał fizycznie. Kapucyn z Pietrelciny nie rozstawał się również z różańcem.

W 1922 r. powstała inicjatywa wybudowania szpitala w San Giovanni Rotondo. Ojciec Pio gorąco ten pomysł poparł. Szpital szybko się rozrastał, a problemy finansowe przy jego budowie udawało się szczęśliwie rozwiązać. "Dom Ulgi w Cierpieniu" otwarto w maju 1956 r. Kroniki zaczęły się wypełniać kolejnymi świadectwami cudownego uzdrowienia dzięki wstawienniczej modlitwie o. Pio. Tymczasem zakonnik zaczął powoli opuszczać siły, coraz częściej zapadał na zdrowiu. Zmarł w swoim klasztorze 23 września 1968 r. Na kilka dni przed jego śmiercią, po 50 latach, zagoiły się stygmaty.

W 1983 r. rozpoczął się proces informacyjny, zakończony w 1990 r. stwierdzeniem przez Kongregację Spraw Kanonizacyjnych jego ważności. W 1997 r. ogłoszono dekret o heroicznosci cnót o. Pio; rok później - dekret stwierdzający cud uzdrowienia za wstawiennictwem o. Pio. Św. Jan Paweł II dokonał beatyfikacji o. Pio w dniu 2 maja 1999 r., a kanonizował go 16 czerwca 2002 r.

Za: ilg.pl

OGŁOSZENIA

1. Serdecznie witamy w naszej parafii **kleryka Antoniego Sosnowskiego** z Archidiecezjalnego Seminarium Misyjnego Redemptoris Mater, który 18 października przyjmie święcenia diakonatu i przez cały rok będzie odbywał u nas praktykę diakańską. Pamiętajmy o nim oraz o pozostałych kandydatach do święceń w naszych modlitwach.
2. Dzisiaj kończy swoje praktyki **kleryk Jan**. Serdecznie dziękujemy kl. Janowi za czas spędzony w naszej parafii i otaczamy kl. Jana naszą modlitwą.
3. W poniedziałek, 22 września, w godzinach wieczornych członkowie wspólnoty neokatchumenalnej z naszej parafii odwiedzą Parafian, głosząc Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie i dzieląc się swoim doświadczeniem wiary. Zachęcamy do życzliwego przyjęcia braci i siostr ze wspólnot.
4. **Kancelaria parafialna** we wrześniu jest otwarta od wtorku do piątku w godz. **9.30 - 10.00 i 16.00 - 17.45**.
5. **Przyjmujemy już intencje mszalne na rok 2026**. Osoby zainteresowane zamówieniem intencji na ten lub przyszły rok zapraszamy do zakrystii lub kancelarii parafialnej.
6. **Biblioteka Parafialna czynna jest w czwartki od 17:00 do 19:00 i w niedziele od 11:00 do 13:00. Serdecznie zapraszamy.**
7. W tym tygodniu w liturgii obchodzimy: - we wtorek, 23 września – wspomnienie **św. Pio z Pietrelciny**, kapłana; - w czwartek, 25 września – wspomnienie **bł. Władysława z Gielniowa**, kapłana, patrona Warszawy.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. dr Dominik Koperski oraz Parafianie. Strona internetowa Parafii: www.swaugustyn.pl
Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa.